

ZAGREB I ZAGREBAČKA ŽUPANIJA

VJEŽBA Simulacija potrage pasa spasilaca i njihovih vodiča za unesrećenima i nestalima

U Hrvatskoj su spasilački psi još uvijek novost

PSI KOJI ŽIVOT ZNAČE

Najprikladnijima su se u potragama pokazali njemački i belgijski ovčari, graničarski koliji i zlatni retriveri

Dubravka ŽALAC

Međunarodna spasilačka vježba Zagreb 2006. koja će se održavati 18. studenog blizu terena KOSSP-a, Remetinečka cesta 24, treći put će prezentirati potragu uvježbanih pasa spasilaca i njihovih vodiča za nestalim ili unesrećenim osobama u prirodi i ruševinama. Bit će to prilika za upoznavanje načina na koje psi spasioci, zahvaljujući svom njuhu i sluhu te stručnom vodstvu, spašavaju ozlijeđene skijaše, izgubljene planinare, odlutale bolesnike iz zdravstvenih ustanova ili podlegle u prirodnim katastrofama.

Neophodni u potragama

U atraktivnom događaju, koji organiziraju Uprava za zaštitu i spašavanje, odjel Civilne zaštite i Klub za obuku službenih i sportskih pasa Zagreb, sudjelovat će 16 članova i njihovih pasa spasilaca iz Hrvatske i Slovenije, raspoređenih u mješovite timove, doznajemo od glavne koordinatorice vježbe Ane Viller, a sudionici će se upoznati s različitim metodama rada.

»Iako u mnogim zemljama postoji

duga tradicija korištenja spasilačkih pasa koji su nezamjenjivi u specijalističkim postrojbama, u Hrvatskoj su oni psi još uvijek novost. Međutim, situacija se polako mijenja pa se tako sada trenira čak 25 pasa spasilaca, a njih 11 već je spremno pomoći u konkretnim akcijama Državne uprave za zaštitu i spašavanje«, pojašnjava Ana Viller. Za usporedbu, Slovenija ima čak 100 pasa spasilaca! Kod nas su se, ističe koordinatorica vježbe, najprikladnijima u potragama pokazali njemački i belgijski ovčari, graničarski koliji i zlatni retriveri, svi odreda kućni ljubimci vodiča

EKIPNI SVJETSKI PRVACI

»Za tu vrstu posla potrebni su trud i čelična volja vodiča koji su najsretniji kada pronađu živu unesrećenu osobu«, kaže instruktorka KOSSP-a Zagreb, čiji su članovi na lanijskom Svjetskom prvenstvu spasilačkih pasa u Francuskoj zauzeli pojedinačno prvo i treće mjesto, a ekipno postali svjetski prvaci. Ipak, najponosniji su na uspješne akcije spašavanja na Sljemenu, Plešivici, Stubičkim Toplicama i dr.

koji dobrovoljno sudjeluju u radu Kluba.

»Dobar spasilački pas spoj je kvalitetnog i dugotrajnog školovanja i odgoja, znanja vodiča, iskustva, inteligencije, motiviranosti, talenta i genetskih predispozicija«, kaže instruktorka koja se tim poslom, zbog ljubavi prema životinjama, ljudima i prirodi, bavi od prije osam godina. Najljepše je, kaže Ana Viller, trenirajući psa boraviti na svježem zraku i družiti se s ugodnim ljudima koji imaju istančan osjećaj za pomoć ljudima kojima je potrebna.

Traži se novi tereni za obuku

Opstanak i rad spasilaca u posljednje su vrijeme ugroženi jer Klubu prijete deložacija s terena, na kojem vježbaju vodiči i njihovi psi više od dvadeset godina. »Za školovanje spasilačkih pasa potrebno je mnogo sredstava i teren za obuku. Gradske vlasti su, čini se, spremne pomoći u traženju zamjenskog terena i opreme za obuku pasa. Nadamo se skorom rješenju problema, o kojemu ovisi opstanak Kluba«, zaključuje Viller dodajući da bez pomoći sponzora rad sa spasilačkim psima gotovo i nije moguć.

Svakodnevnica

MAJA STROZZI

Zaljubljena u kardiologiju

Liječnica, dr. Maja Strozzi, od 1997. je pročelnica Odjela za intervencijsku kardiologiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb. Ona svoj radni dan počinje obilaskom pacijenata i nastavlja radom u laboratoriju. »Redoslijed ovisi o prioritetima i stanju na Odjelu. Svakodnevno razgovaram s novim pacijentima, obavljam preglede, pišem otpusna pisma, radim u laboratoriju na krvnim žilama«, kaže doktorica.

Doktorica Strozzi izabrala je medicinu kao svoj životni put jer je, kako objašnjava, to bio racionalan izbor. »Oduvijek su bi mi bili bliski i društveni predmeti, osobito strani jezici, koje vrlo dobro mogu kombinirati s drugim znanjima, pa tako i medicinom. Moja struka je općepriznata u svijetu i budućnost joj je osigurana«, ističe dr. Strozzi.

Kardiologijom se počela baviti slučajno. Nakon što je šest godina čekala specijalizaciju, ponuđena joj je interna i ona se zaljubila u kardiologiju. »Iako se u početku nisam time željela baviti, danas mi je intervencijska kardiologija najvažnija stvar na svijetu«, kaže doktorica. Kao i svaki drugi posao, tako i liječnički ima dobre i loše strane. Drago joj je da može, intervencijama na žilama, spašavati živote bolesnika sa smrtonosnim bolestima, kao što je akutni infarkt.

»Najteže podnosim komplikacije koje završavaju smrću pacijenata, ali njih je, zbog iskustva koje je iza mene, sve manje«, napominje pročelnica. Dr. Strozzi ističe da se opće stanje u hrvatskoj kardiologiji popravilo zahvaljujući i kardiološkim ustanovama, kojih je sve više, ali nedostaju iskusni i školovani ljudi. [D. Iv.]

STRUJA Stara trafostanica stalno ispada iz mreže

Muke po Elektri...

VRBOVEC - Ako ćemo suditi prema kvaliteti opskrbe strujom, Vrbovčani za sebe ne mogu reći da žive u 21. stoljeću, nego u pionirskim vremenima opće elektrifikacije.

Sigurnu i trajnu struju iz gradske mreže stanovnici toga grada (i nekih susjednih sela), koja se napaja iz Zagreba, odnosno Dugog Sela, imaju samo za lijepa i mirna vremena. Puhne li vjetrovi ili zarominja kiša, struje nestaje i desetak puta dnevno na sekundu-dvije.

Što to znači za uređaje, za elektroniku, novinare, radio, ambulante, proizvodne pogone... ne treba ni spominjati. Da li je tome razlog viša sila ili nešto drugo, teško je dokučiti. Tek, Vrbovčani dobro znaju da stara trafostanica kraj staroga mlina učestalo ispada iz mreže. Nova se priprema (ili je već pripremljena?), ali stanovnici Vrbovca od toga nemaju koristi. Struje i dalje nestaje, a poslovično iz Elektrina pogona u Vrbovcu stanovnicima - ni riječi. [F.S.]

UKRATKO

Izložba »Volim svoju obitelj«

ZAGREB - U Muzeju Grada Zagreb, Opatička 20, u utorak, 21. studenog, u 13 sati, bit će otvorena izložba dječjih radova »Volim svoju obitelj«, koja je ostvarena u suradnji Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti te Učilišta za likovno obrazovanje, kreativnost i dizajn - studio Tanay. [N.G.]

Pjesme Božice Jelušić

ZAGREB - U utorak, 21. studenoga u 12 sati Društvo Hrvatskih književnika poziva na predstavljanje knjige pjesama Božice Jelušić »Libela i druge pjesme«, na kojoj će sudjelovati Maja Gjerek, dramska umjetnica Vlasta Knezović i autorica, a tribinu će voditi književnik Tito Bilopavlović. Svi zainteresirani su dobrodošli u prostorije DHK-a na Trgu bana Jelačića 7/1. [Z.B.]

Zajedno u prevenciji ovisnosti o drogama

ZAPREŠIĆ - Načelnik zagrebačke Policijske uprave Marijan Tomurad i gradonačelnik Zaprešića Željko Turk u četvrtak su, u Gradskom poglavarstvu Zaprešića, potpisali Ugovor o zajedničkoj provedbi programa »Prevencija zlorabe opojnih droga«. Akcija je počela prije godinu dana edukativnim programom u zaprešićkim osnovnim školama po uzoru na projekt, koji je PUZ prethodno proveo u Zagrebu. [J.O.]

Asfalt za preostale ceste u 2007.

PRESEKA - Blizu 11 preostalih kilometara nerazvrstanih cesta u općini Preseka asfaltirat će se sljedeće godine. Vrijednost posla je 4,5 milijuna kuna, koliko je »težak« ugovor upravo potpisan u Ministarstvu mora, turizma, prometa i veza. Time se osigurava 60 posto novca, a za ostatak se mora pobrinuti Općina Preseka. Završetkom toga projekta, 1,8 tisuća stanovnika u 15 sela te brdovite općine u cijelosti će imati asfalt. [F.S.]

KNJIGE Predstavljanje u Pučkom otvorenom učilištu

Hrvatsko-mađarsko (ne)razumijevanje

ZAPREŠIĆ - O povijesno-političkim predrasudama, koje su Hrvati i Mađari imali jedni o drugima, promišljali su Zaprešićani u srijedu u Pučkom otvorenom učilištu. Naime, na tribini »Zaprešićka promišljanja«, predstavljena je knjiga Dinka Šokčevića »Hrvati u očima Mađara, Mađari u očima Hrvata«, u izdanju naklade P.I.P. Pavičić.

»Od 816 godina, koliko smo živjeli u zajedničkoj državi, 700 smo sigurno bili u dobrim odnosima«, kazao je sveučilišni profesor Šokčević, koji u Pečuhu predaje hrvatsku, a u Zagrebu mađarsku povijest. Dr. Šokče-

Knjiga Dinka Šokčevića (desno) izdana je u nakladi P.I.P. Pavičić

vić ističe i primjer najpoznatijeg Zaprešićana, bana Josipa Jelačića, kojega su Hrvati opjevali kao heroja, a istovremeno ga najveći mađarski pjesnik toga vremena prikazuje u posve drugom svjetlu. No, kako objašnjava autor, predrasude su ostale u prošlosti, a povjesničari u obje države o razdobljima i ličnostima danas promišljaju realnije. Osim toga, »kako se u pogledu preko Drave mijenjala slika drugoga«, Zaprešićani su na tribini čuli zašto je najviše predrasuda bilo u 19. stoljeću, u vrijeme stvaranja nacionalnih država u Europi. [J.O.]

JELENA OBERMAN